

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zálešákové a soudců Mgr. Martiny Polákové a Mgr. Jiřího Vašíčka ve věci

žalobce: **M.O.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Lydií Lamáčkovou
sídlem Jakubská 1, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **XXXXX**, IČO: XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Radoslavem Dostálem
sídlem Lazaretní 4298/11a, 615 00 Brno

o neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2018, č. j. 115 C 201/2017-140,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v napadeném výroku I. **potvrzuje**.
- II. Ve výroku II. o nákladech řízení se rozsudek soudu I. stupně **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 27 200 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Lýdie Lamáčkové.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího a dovolacího řízení částku 11 200 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Lýdie Lamáčkové.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně určil, že výpověď zaměstnavatele XXXXX z pracovního poměru z 25. 5. 2017 podle § 52 písm. g/ zákoníku práce daná žalobci a doručená mu 26. 5. 2017, je neplatná a žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 32 492 Kč.
2. Soud I. stupně dospěl k závěru, že žalovaný nedodržel lhůtu k dání výpovědi žalobci podle § 58 odst. 1, 2 zákoníku práce. I kdyby výpověď byla dána žalobci ve lhůtě, výpověď by byla neplatná, neboť tvrzené porušení pracovních povinností nedosahovalo intenzity závažného porušení.
3. Proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě podal odvolání žalovaný. Namítal, že tajemník úřadu jako statutární zástupce zaměstnavatele se dověděl oficiálně o porušení pracovních povinností žalobcem až z usnesení OVV MMB ze dne 5. 4. 2017, č. j. MMB/0152986/2017, sp. zn. 3220/OVV/MMB/0143663/2017. Nestáčí, že informace o porušení povinností ze strany žalobce se dostala do sféry pracovních podatelny. Oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 7. 3. 2017 nedošlo úřadu ani tajemníkovi úřadu, nýbrž zvláštnímu orgánu obce – přestupkové komisi, která však neplní ve vztahu k žalobci úkoly a kompetence statutárního orgánu jako zaměstnavatele. Odvolatel dále namítal, že soud I. stupně nedostatečně posoudil míru a závažnost jednání žalobce, tajemník až z oficiálního dokumentu se mohl kvalifikovaným a právem aprobovaným způsobem dovědět rozhodné skutkové okolnosti jednání žalobce a teprve po tomto datu tak nastal důvod prověřit způsob, jakým žalobce svoji nepřítomnost na pracovišti odůvodnil. Teprve porovnáním obsahu docházkového listu žalobce za prosinec 2016 s popisem událostí v usnesení ze dne 5. 4. 2017 se mohl žalovaný o důvodu výpovědi z pracovního poměru dovědět. Žalovaný fakticky se nemohl z materiálu určeného pro přestupkovou komisi dovědět nic, co by mu umožňovalo účinné uplatnění výpovědního důvodu vůči žalobci. Odvolatel navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl změněn tak, že se žaloba zamítá.
4. Žalobce ve vyjádření k odvolání navrhoval potvrzení rozsudku soudu I. stupně.
5. O odvolání žalobce rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 1. 10. 2019, č. j. 15 Co 30/2019-159, jímž rozsudek ve věci samé potvrdil, změnil výrok o nákladech řízení. Odvolací soud shodně se soudem I. stupně dospěl k závěru, že žalovaný se o důvodech odůvodňujících výpověď žalobci dověděl z usnesení z 9. 3. 2017. Oznámení o přestupku se dostalo do sféry dispozice zaměstnavatele tím, že bylo zasláno na podatelnu žalovaného. Postačí, že oznámení o přestupku došlo zaměstnavateli tímto způsobem. Žalovaný se neformálně mohl dovědět o tom, že probíhá přestupkové řízení vůči žalobci též prostřednictvím tajemníka, kterému byl zaslán přípis JUDr. T.K. ze dne 21. 3. 2017, a na který tajemník bezprostředně reagoval. O porušení pracovních povinností ze strany žalobce se žalovaný mj. dověděl též z přípisu členů přestupkové komise ze dne 23. 3. 2017 adresované starostovi, ve kterém seznamovali starostu s důvody pro své vyloučení z projednávání věci pro podjatost.
6. K dovolání žalovaného Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 20. 4. 2020, č. j. 21 Cdo 391/2020-175 zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že zaměstnavatel se o závažném porušení pracovní povinnosti, na jehož základě je dána výpověď, dozví dnem, kdy jeho vedoucí zaměstnanec, který je bezprostředně nebo výše nadřízen tomu, kdo porušil pracovní povinnosti, získal vědomost (dověděl se), že se zaměstnanec dopustil takového jednání, které může zakládat důvod k výpovědi z pracovního poměru. Pro určení počátku běhu lhůty postačuje, aby se zaměstnavatel dověděl, že se zaměstnanec dopustil takového jednání, které může zakládat důvod k výpovědi z pracovního poměru. Dvoutměsíční lhůta, během které musí být výpověď z pracovního poměru zaměstnanci dána, slouží mj. také k tomu, aby zaměstnavatel mohl provést potřebné šetření, zda zaměstnanec skutečně porušil pracovní povinnosti, a aby podle jeho výsledku rozhodl, zda přistoupí k výpovědi z pracovního poměru. Pro počátek běhu lhůty nestačí např. pouhý předpoklad, jakkoliv by byl pravděpodobný, že takový důvod nastane, nebo na základě

pouhé domněnky, že zaměstnavatel o porušení pracovní povinnosti mohl či dokonce musel k určitému datu vědět. Vědomost o důvodu, pro nějž je možno ukončit pracovní poměr výpovědí, se přičítá zaměstnavateli pouze tehdy, má-li tuto vědomost (nejméně) bezprostředně nadřízený vedoucí zaměstnanec. Vědomost právnické osoby o určité (právně významné) skutečnosti se primárně odvíjí od vědomosti členů jejího statutárního orgánu. Právnické osobě nicméně může být přičitatelná též vědomost jejích zástupců, popřípadě jiných osob, jež v dané situaci právnickou osobu nezastupovaly, jestliže by s ohledem na jejich postavení ve struktuře právnické osoby bylo v rozporu s principy spravedlnosti, aby jimi nabyté vědomosti nebyly právnické osobě přičitatelné. Z pouhé skutečnosti doručení Oznámení Policie ČR o přestupku žalobce na podatelnu žalovaného a na předsedkyni přestupkové komise nelze ještě dovodit vědomost žalovaného o důvodu následné výpovědi. Tajemník obecního úřadu plní úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči zaměstnancům, je tedy vedoucím zaměstnancem nadřízeným žalobce. Je sice možné, ba dokonce i pravděpodobné, že tajemník žalovaného J.K. byl s obsahem Oznámení Policie ČR o přestupku žalobce seznámen, a to někdy v mezidobí od 9. 3. 2017 do 25. 3. 2017, avšak pouhá možnost či domněnka, že se tak stalo, k určení počátku běhu prekluzivní lhůty k podání výpovědi z pracovního poměru nepostačuje.

7. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), k tomu oprávněnou osobou (§ 201 o.s.ř.) a že použitý odvolací důvod je podřaditelný pod ust. § 205 odst. 2 písm. e/, g/ o.s.ř., přezkoumal opětovně rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení mu předcházející, a vázán právním názorem dovolacího soudu dospěl opětovně k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
8. Odvolací soud doplnil dokazování o výsledcích tajemníka žalovaného J.K. k otázce, zda a kdy se dověděl o porušení pracovních povinností ze strany žalobce. Tajemník žalovaného trval na tom, že o okolnostech, které následně vedly k dání výpovědi z pracovního poměru žalobci, se dověděl až z přípisu ze dne 6. 4. 2017. Místostarosta Dr. P. zná z pracovní činnosti, když ho potkal, vykřikoval místostarosta něco o mundúru a svědek pochopil, že má nějaké obavy. Na poradě vedení Dr. P. informoval vedení někdy v průběhu ledna o situaci. Svědek se vyjádřil v tom směru, že nejde o problematiku pracovněprávní, ale občanskoprávní a o průběhu řízení již informován nebyl. Pokud mu byla zaslána žádost JUDr. K. z 21. 3. 2017, tuto sice dostal, postoupil ji však vedoucí odboru a k odpovědi přestupkové komisi. O Oznámení Policie z 9. 3. 2017 se dověděl pouze zprostředkovaně z ústního podání v tom smyslu, že Policie věc odložila a postoupila žalovanému jako přestupek. Do rozhodnutí, které došlo žalovanému 6. 4. 2017, o věci svědek nic nevěděl. Z ústního podání věděl pouze o tom, že Dr. P. měl obdržet vánoční balíček s nějakým pyžamem nebo vězeňským stejnokrojem, postupně se dověděl, že balíček měl odeslat žalobce, nic bližšího však o tom nevěděl. V té fázi mu nebylo zřejmé, z čeho Dr. P. dovodil, že to byl žalobce. Podrobnosti se dověděl až z rozhodnutí ze 6. 4. 2017.
9. Z obsahu výpovědi z pracovního poměru ze dne 25. 5. 2017 (č.l. 10 spisu) lze mít za prokázáno, že tajemník žalovaného J.K. jménem žalovaného dal žalobci výpověď z pracovního poměru pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci podle § 52 písm. g/ zákoníku práce. Žalobci je ve výpovědi vytýkáno, že se dopustil závažného porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, kdy minimálně 16 minut před skončením pracovní doby předčasně opustil pracoviště, aniž by tuto skutečnost vyznačil v docházkovém listě a zabýval se prokazatelně vlastními soukromými záležitostmi, vedle toho, že předstíral výkon práce pro svého zaměstnavatele a tím získal na jeho úkor výhodu (mzdu za práci, kterou nevykonával) a úmyslně docílil nezákonného snížení majetku žalovaného, dopustil se dále i porušení vnitřní normy – etického kodexu, neboť obsahem balíku, který ve shora uvedeném dni a hodině předal na poště k přepravě na adresu místostarosty PhDr. J.P., byl kostým vězeňského pyžama s nalepovaným vězeňským číslem. Ať již byl motiv tohoto činu jakýkoliv, je v rozporu s čl. 5 Kodexu etiky zaměstnanců ve veřejné

zprávě. V této výpovědi žalovaný zmiňuje, že o těchto skutečnostech se žalovaný dověděl dne 6. 4. 2017, kdy na UMČ Brno – Bystrc bylo doručeno usnesení OVV/MMB ze dne 5. 4. 2017.

10. Podle § 58 odst. 1 zákoníku práce pro porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci nebo z důvodu, pro který je možné okamžitě zrušit pracovní poměr, může dát zaměstnavatel zaměstnanci výpověď nebo s ním okamžitě zrušit pracovní poměr pouze do 2 měsíců ode dne, kdy se o důvodu k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru dověděl, a pro porušení povinnosti vyplývající z pracovního poměru v cizině do 2 měsíců po jeho návratu z ciziny, nejpozději však vždy do 1 roku ode dne, kdy důvod k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru vznikl.
11. Odvolací soud znovu zkoumal, zda lhůta k dání výpovědi z pracovního poměru žalobci podle ustanovení shora byla splněna.
12. Z výpovědi tajemníka J.K. lze učinit pouze závěr, že tento se o případných okolnostech k dání výpovědi z pracovního poměru žalobci dověděl neformálně z ústního podání bez bližších okolností. Touto svědeckou výpovědí se nepodařilo prokázat, že by se zaměstnavatel prostřednictvím tajemníka dověděl o důvodu k výpovědi z Oznámení Policie z 9. 3. 2017.
13. Nicméně odvolací soud z obsahu přestupkového spisu v návaznosti na účastnickou výpověď PhDr. J.P. dospěl k závěru, že žalovaný se o důvodu výpovědi žalobci dověděl již z přípisu Policie ze dne 9. 3. 2017. Z tvrzení žalovaného, které nebylo nikým zpochybněno, lze mít za prokázáno, že v rozhodné době J.P. vykonával funkci místostarosty u žalovaného. Ve smyslu § 104 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích starosta zastupuje místostarosta. Zastupitelstvo obce může zvolit více místostarostů a svěřit jim zabezpečování konkrétních úkolů v samostatné působnosti. Místostarosta, kterého určí zastupitelstvo obce, zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti, jedná a rozhoduje ve všech věcech, které jsou svěřeny starostovi.
14. Podle § 109 odst. 1 tohoto zákona obecní úřad tvoří starosta, místostarosta, tajemník obecního úřadu, je-li tato funkce zřízena, a zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu. V čele obecního úřadu je starosta.
15. Místostarosta, který s ostatními subjekty tvoří obecní úřad, může zastupovat starostu a je proto třeba uzavřít, že dozví-li se místostarosta o okolnostech vedoucích k dání výpovědi, je toto třeba považovat za okolnost, o které se dověděl zaměstnavatel.
16. Z přestupkového spisu vyplývá, že J.P. na Policii ČR učinil 27. 12. 2016 oznámení u Policie o nebezpečném vyhrožování, kdy mj. se jednalo o balíček doručený mu na XXXXX, a který obsahoval pruhované vězeňské oblečení. Jako poškozený byl J.P. v řízení probíhajícím u Policie informován, mj. mu tedy muselo být doručeno i Oznámení Policie ČR o přestupku ze dne 7. 3. 2017. Z tohoto oznámení lze dovodit, že M.O. je podezřelý z přestupku proti občanskému soužití tím, že dne 23. 12. 2016 v 15:59 hodin odeslal z pošty č. 35 v Brně na ulici Kubičkova 1115/8 zásilku č. BA 024154058 9 X adresovanou na XXXXX k rukám poškozeného místostarosty pana J.P., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX. Obsah této zásilky, kterým byl kostým vězeňského pyžama s číslicemi, vyvolal v poškozeném obavu. Dle poškozeného se však mělo jednat pouze o žert. Zaslání balíku bylo vyloučeno jako samostatný skutek z č. j. KRPB-299658/TČ-2016-060219, kde bylo šetřeno skutečně se zasláním výhružných SMS pro podezření ze spáchání přečinu nebezpečného vyhrožování. Ve věci bylo věrohodně prokázáno, že podezřelý M.O. není odesílatelem SMS.
17. Místostarosta J.P. slyšený jako účastník řízení u soudu dne 2. 11. 2018 potvrdil, že usnesení Policie mu bylo doručeno na adresu trvalého bydliště, výsledek mu tedy byl sdělen písemnou formou.
18. J.P. sice v řízení před Policií vystupoval jako poškozený, nicméně ani v této době nepřestal být místostarostou žalovaného. Jestliže se o okolnostech, které mohly být podkladem pro dání

výpovědi žalobci, dověděl v tomto řízení sice jako poškozený, nelze tuto jeho vědomost oddělit od vědomosti místostarosty.

19. Odvolací soud tedy shodně se soudem I. stupně i nadále zastává názor, že jestliže žalovaný se dověděl o důvodu dání výpovědi žalobci 9. 3. 2017 a výpověď z pracovního poměru dal žalobci až 25. 5. 2017, učinil tak po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
20. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně pro případ, že by lhůta podle § 58 odst. 1 zákoníku práce byla zachována, posoudil žalobu věcně, učinil tak i soud odvolací.
21. Podle § 52 písm. g/ zákoníku práce zaměstnavatel může dát zaměstnanci výpověď jen, jsou-li u zaměstnance dány důvody, pro které by s ním zaměstnavatel mohl okamžitě zrušit pracovní poměr, nebo pro závažné porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci; pro soustavně méně závažné porušování povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci je možné dát zaměstnanci výpověď, jestliže byl v době posledních 6 měsíců v souvislosti s porušením povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci písemně upozorněn na možnost výpovědi.
22. Shodně se soudem I. stupně dospěl odvolací soud k závěru, že žalobce porušil své povinnosti ve smyslu § 301 písm. b/ zákoníku práce, když si vyznačil do docházky jinou dobu, než skutečně dobu, kdy pracoviště opustil. Žalobce si vyznačil odchod z pracoviště v 16:15 hodin, ačkoliv bylo prokázáno v řízení před Policií, že již před tímto datem se nacházel na poště, odkud odesílal balíček. Podle zjištění soudu I. stupně se jednalo o 16 minut, kdy žalobce nedodržel pracovní dobu.
23. Soud I. stupně v projednávané věci posuzoval správně ust. § 52 písm. g/ zákoníku práce jako právní normu s relativně neurčitou hypotézou a na základě všech skutečností správně dospěl k závěru, že žalobce sice porušil své pracovní povinnosti, avšak porušení povinností nedosahovalo intenzity závažného porušení. Žalobce sice minimálně po dobu 16 minut nedodržel pracovní dobu, nicméně jak bylo prokázáno soudem I. stupně, neměl vyčerpanu 2,25 hodin placeného volna poskytnuté mu jako benefit za výkon funkce zapisovatele volební komise. K útoku na majetek žalovaného spočívající ve vyplacení neoprávněné mzdy žalobci tedy nedošlo. Z okolností také nebylo prokázáno, že by doručení balíku místostarostovi s nežádoucím obsahem mohlo snížit důvěru ve veřejnou správu v očích veřejnosti, neboť kromě zaměstnanců při otvírání balíku žádná veřejnost přítomna nebyla.
24. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně rozhodl věcně správně, odvolací soud za použití § 219 o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. potvrdil, přičemž v podrobnostech lze odkázat na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně.
25. Za použití § 220 odst. 1 o.s.ř. byl změnil pouze výrok II. o nákladech řízení, neboť zástupkyní žalobce bylo přiznáno DPH, ačkoliv není jeho plátkyní. O tuto částku byla tedy odměna snížena. Náklady úspěšného žalobce v řízení před soudem I. stupně tak představovaly 2 000 Kč za zaplacený soudní poplatek, odměnu advokáta za 9 úkonů právní služby po 2 500 Kč, 9x náhradu hotových výdajů po 300 Kč, tedy celkem 27 200 Kč.
26. Výrok o nákladech odvolacího a dovolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 1, § 243g odst. 1 o.s.ř. Úspěšnému žalobci vznikly účelně vynaložené náklady odvolacího a dovolacího řízení za jeho zastoupení advokátkou, které v odvolacím řízení představuje odměnu za 3 úkony právní služby po 2 500 Kč (vyjádření k odvolání, účast advokátky u dvou odvolacích jednání, odměna za 1 úkon právní služby za vyjádření k dovolání a 4x režijní paušál po 300 Kč), tedy celkem 11 200 Kč. Odvolací soud nepřiznal jako účelně vynaložený náklad žalobce další vyjádření žalobce podané po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, neboť v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které nemohl žalobce dříve uplatnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. V tom případě je možno podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Nesplní-li povinný dobrovolně a ve lhůtě, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Brno 15. září 2020

JUDr. Eva Zálešáková v.r.
předsedkyně senátu